

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Speculum animae peccatricis

Jacobus <van Gruitrode>

[Köln], [um 1493]

Ca. III

[urn:nbn:de:bsz:31-293388](#)

Ande Boetius. iiii. de psola. philo. **H**omo pbus pbitate
deserta in belua couertus. Et philo. in ethicis dt. q est peior
q bestia. qbus cōcordat David dicens: **H**o cum in honore
essem. i. in gratia gratū faciente nō intellexit cōparatus est in
metis insipientibz et silis factus est illus. **S**eptimo et ultimo
et p̄tis nascit̄ diaboli seruiliſ filialitas. **A**n pmo. **Joh.** iii.
Dui facit p̄tīm a diabolo est. p his oibus o infelix peccator
miserere aie tue et noli p̄tīm inducere sup eam. sed que legi/
st̄ tanta mala. offensa videlicet dei. leticia inimici et damnū
propriuz memorare. agnosce igit̄ o hō q nobilis est aia tua
q grānia fuerū illa vulnera eius. pro qbus necesse fuit illū
dūm vulnerari. si nō essent hecad mortē eternā nunq̄ p eo
rum remedio dei filius mortuus esset. noli ergo vilipendere
aie tue passionē. cui a rāta maiestate tantam vides exhiberi
cōpassionē. fudit ip̄e lachrimas p te. laua et tu per singulas
noctes lectuz tuū cōpunctione et lachrūmaz assiduitate. fu
dit ip̄e sanguinē pro te. funde et tu tuuz quotidianā cordis
afflictionē. noli attendere qd caro velut sed qd spūs poscit.
Nā vt dt Grego. vii caro ad tps suauiter vivit inde spūs in
eternum cruciat̄. et quo plus caro punitur in hac vita tanto
plus gaudebit in futura. **Aug.** Voluntarie nunc postpona
mus p xpo qnq̄ dūmittenda: ne qd absit. p trāitoris amit
tamis eterna si em tibi diccre carnis voluptatibz fruere si
cut placet. ea tñ cōditione q tibi postea oculi eruant̄. seu q
omne solaciuz tollat tibi toro tpe vite tue et q in fame et siti
et in omni cruciati et miseria viuas nunq̄ tale bonuz habere
velles. vt post illud tot dama susciperes et qd tota hec vi
ta vbi nec mensis est nec vniuers dei vel hore spacium ad il
lūis eterne infelicitatis inferni compationē. cui neq; finis ē
neq; pena similis imenit. **H**ec Augustinus

De penitētia cito facienda. **La.** iii.

Cui non accipit crucē et seq̄tur me nō est me dign⁹.
Dat: xiiii: per hanc crucem pma designat̄ quam
de necessitate quilibet peccatoꝝ debet suscipere et p
seueranter tolerare si in eterna beatitudine cupit regnare cu
xpo. **A**nde Hiero. in ep̄la ad Susannam. **N**ecessaria ē p̄/

nitentia que aut equet criminā aut certe excedat. et Augustinus quisq; desiderat saluari. qui cqd post purū baptismum traxit. oportet q; abluit saltē lachrimis mētis Sed forte di-
ceres durus est h̄ sermo nō possum nundū spernere et carnē
meam odio habere et castigare: audi nō meam sed gloriōsi
Hieronimus responsiōne sup hoc impossibile est ait ut q; s
p̄sentibus et futuris fruatur bonis ut hic ventrem ibi men-
tem impleteat. ut de dilitijs ad delicias transeat. ut in vtroq;
celo vīz in celo et in terra appareat gloriōsus Quam Hie-
ronimi sentētiā confirmat btūs Gregorius dices Bul
ti cupiunt euolare de leticia exili p̄ntis rite ad gaudia para-
disi. sed nolunt carere oblectamentis mundi. vocat eos gra-
tia p̄pi. sed renocat eos p̄cupiscētiā seculi. cupiunt mori mor-
te iustoz. sed nolunt vivere vita eou. hi in eternū peribunt.
q; opera illorū sequunt illos Item Bernardus Austeritas
cōuersationis beati Johānis batiste peccatorib; deliciosis
durus est nuncius eternae mortis Quid em̄ irrōnales ferere
ptilia terre insanitus cū illo quo inter natos mulierz nemo
surrexit major. innocentissimū co:pus suū sic affixit et nos
indui p̄ciosis vestibus festinamus et splendide laute dili-
teq; epulari. nō sic impij nō sic itur ad astra. Deniq; recorda-
re pabole vel hystrorie de diuīte q; dñs fuit tantaz opū. q; pur
pura induitus et byslo rnam guttā aquenō potuit obtinere
pro sue refrigerio lingue cum esset in ardorū necessitate con-
stitutus hec recordare amice mi et age p̄mā diuī tempus
est: Nam inq; Gregorius Deus et si p̄mē tanta veniam spo-
spōderit peccantī tñ crastinū diē non pmisit. P̄mā igū erit
pterita mala deplangere et plāgēda iterz non cōmittere et p
positum cōmittendi habere An Augu. in suis soliloquijz
Inanis est p̄mā quā sequens culpa conqnat nihil psunt la-
menta si expleant peccata. nihil valet a malis veniaz posce-
re et mala denuo iterare Sed p̄ ampliore declaratioē Ho-
ta q; tres sunt pres integrales p̄mē scz cordis cōtritio. oris
confessio. et operis satisfactio. qm em̄ deum tribus modis
offendimus. delectatione cogitatōis. imprudētia locutōis
et superbia operis. et q; contraria contrarijs currant. tribus

b i.

modis oppositis satissacimus delectioni cogitationis op-
ponendo contritione imprudentie locutionis confessione. su-
perbie operis opponendo satisfactione. de contritione autem
primo videamus. Unde contrito est dolor pro peccatis volu-
tane assumptus cu proposito abstinenti confitendi et satissa-
ciendi. Et dicit Bern. triplex habet esse dolor: acer acri-
or et acerius. acer debet esset quod dum deum nostrum et crea-
torum omnium offendimus. Acior quod patrem nostrum celestem quod nos
multipliciter pascit impugnamus. et in hoc peiores canib[us]
sumus quam pauperes se diligunt et sequuntur. Accrimus quod redere
pro re nostro quod nos redemus proprie sanguine. et a peccatorum
vinculis liberavit et a crudelitate demonum et acerbitate gehenna
ne erupuit quantum in nobis iterum crucifigimus. Sed detribus
debemus dolere. scilicet de commissio patrum et de amissione. De
virtute et qualitate homini contritionis sicut Aug. Plus va-
let contrito est totius mundi pigrinatio. Ite quendam glosa super
psal. Ad dominum cum tribularer. nescit dominus differre indulgentiam cum
punctu corde sibi senserit supplicare. Et Christo. Sola est con-
fessio quam horrescere facit purpuram. desiderare calicium ama-
re lachrymas. fugere risum. Item nihil coglutinat et vincit deo
ut lachryme penitentis. Et contra vero ut ait Aug. Acro-
res dyabolo dolores non infigimus quod cum plaga patrum
nostrorum confitendo et penitendo sanamus. Sed heu cum tan-
ta bona per primam consequamur. pauci in primam agunt de
quo dominus conqueritur dicentes per Hieremiam dicentes. Nemo quod
bonum est loquitur. Nullus est qui agat primam super peccato di-
cens. quod feci. Secundum videlicet confessio solet describi sic. quod est
legitima causa sacerdote peccatorum declaratio: unde ethuno
logizat confessio quasi filius vel ex toto vel vindicta fassio. nam
vere confitebitur qui totum fatetur. vel ut dicit Isidorus libro
ethico. Confessio est pro qua latens morbo anime sub spe ve-
nie consequende in dei laude apertus. De cuius virtute inquit
Ambro. super psal. Beati immaculati. Lessat vindicta domini/
na si confessio percurreat humana. Et Cassiodorus super psal.
Confiteantur tibi populi deus. Illis non index sed adiuvatus
est Christus. qui se propria confessione damnarunt: et Leo Papa

Non remanet iudicio condemnandū. quod fuit in cōfessiōe
purgatum. Et Augustinus in libro de penitentia. Confes/
sio est salus animaz. dissipatrix vicioz: restauratrix virtu/
tum. oppugnatrix demonū. quid plura obstruit os inferni.
portas aperit paradisi. Pro his oibus karissime iuxta con/
siliū. Dic tuas iniqtates z iustificeris: inicuz iusticie
confessio peccatoroz. oportet em te cōfiteri omnia tua pecca/
ta quoz memoriaz habes integre vni sacerdoti de his te ab/
soluendi potestatē habenti. ita q̄ non vnā ptem tñ tuorum
peccatoroz vni sacerdoti dicas z alterā alteri. q̄ neuter sacer/
dos posset tibi sic confitēti dare remediu. ideo dicit Bern.
Qui confessionem suam diuersis confessoribus diuidit ve/
nia caret. exranda namq̄ fictio est ptem diuidere et super/
ficie tenus radere et nō intrinsecus eradicare. z tales recipi
unt excommunicationē pro absolutione. maledictionē pro
benedictione. Talis namq̄ diuisio confessionis fit. p ypō/
critum. q̄ grauiā peccata dicūt ignotis sacerdotibz illi (cū
quo versant) leuiora narrat. De quibz dicit Augu. et poni/
tur in decretis. Qui cōfessionem diuidit laudandus nō est:
quod vni celat alteri reuelat. quod est seipsum laudare et ad
ypocrisim tendere Satisfactionem (quaz Augustinus dif/
finit) discutiamus tanq̄ penitētie terciā ptem: inquit enim
Satisfactio est peccatorz causas excidere z eorum suggesti/
onibus aditum non indulgere Nam vt dicit beatis Gre/
gorius Nequaq̄ satisfacimus slab iniquitate cessamus ni/
si voluptates (quas diligimus) cū econtrario oppositis la/
menis insequamur. Et ait Crisosto. Qualis precessit of/
fensio talis debet insequi conciliatio tam pronus ad lamē/
ta. quanto fuisti pronus ad culpaz. qualis fuerit tibi ad pec/
candum intentio: talis sit tibi ad penitendum deuotio. gra/
uia peccata grauiā lamenta desiderant. Quia vt dicit Eu/
sebius episcopus. Non leni intentiōe a gendū est vi debita
illa redimant q̄bus mors eterna debetur: nec pauca opus ē
satisfactōe p malis illis pp̄ter que paratus ē eternus ignis
S; heu mlti statū fatigant in hac vita z a via satissatiois re

b ii

tro aspiciunt cū uxore Loth. Contra quos Bernardus in
quodaz sermone ait Qui pfecte senserit onus peccati ani/
me lesionē. ille aut parum senserit aut oīno non senserit cor
poris pena: nec reputabit labore quo peccata nouerit dele
ti preterita cauēs futura. Et Augustinus sup psal. Sūt m'
ti quos peccare nō pudet. agere tñ p̄mā pudcret. O incre
dibilis insania de vulnere non erubescēs. nōne vulnus feti
dum z putridum est. cōfuge ergo ad medicū. age pñaz dic
Iniquitatē meā ego cognosco z p̄tm̄ meū p̄tra me est sem
per Tibi soli peccauī. qr tu solus sine peccato es. Consistit
autem satisfactio in tribus. in oīone. elemosina. et ieiunio.
vt iste ternarius nūerus p̄tra illō nephariū diabolicū p̄tm̄
apponat: oīo cōtra superbiā. ieiunū cōtra carnis p̄cupiscē
tiam. elemosina cōtra auariciā. Vel sic. Omne p̄tm̄ vel in
deum cōmittit: z cōtra hoc ordinat̄ oīo: vel in proximuz. et
cōtra hoc ordinat̄ elemosina. vel in nobis in sp̄os. et cōtra
hoc ordinat̄ ieiunū. Et propter ampliorē satisfactionis de/
clarationē modicuz de elemosina tangamus: dī nem ab
elemon qđ est misericordia. z syna quod est mandatū quasi
mandatū misericordie. z scribendū est p̄ e: solet etiā scribi p̄
y. z tunc dicit̄ mandatū dei Ipse em̄ proprio ore eā manda
uit fieri. Unū Hieremias Date elemosinas z ecce om̄ia sunt
munda vobis. Vel aliter elemosina dī ab ely qđ est deus z
moys aqua quasi aqua dei. sicut em̄ aqua extinguiū ignem.
sic elemosina p̄tm̄: hec catholicō Sunt aut̄ tria p̄cipue q̄
nos ad elemosinā z opa pia debent puocare. Prūnū qr mi
sericordia redimūt culpā. puer. xvi. Misericordia z verita/
te redimif̄ iniqtas. Et Daniel. iiij: dī q̄ mulier q̄ cōgregauit
in domo sua vasa vacua nō pauca p̄z olei quod habuit in
omnia vasa diuisit. z sic crevit oleū p̄ quod mulier a credi/
toribz liberaſ. Vasa vacua sūt pauges quos in domo debe
mus p̄gredare Isa. liij. Egenos vagos qr induc in domum
tuaz: p̄z aut̄ olei p̄ om̄ia vasa distribuit. Juxta illud Tho
bie: iiij. Si exigūt ibi fuerit etiā exigūt libenter impartiri
stude. Tunc oleū misericordie crescit cū p̄ meriti et gratiā
anūma peccatrix creditori deo de peccatis suis satisfacit.

Secundo elemosina t^utpalia bona multiplicat. **U**n^o Grego,
in dyalogo Terrene substantie (per hoc q^{uod} paupibus distri-
buūt) multiplicant^e. Exemplū habemus. iij. Regum xvii. in
vidua que Helyam pauit. cui ppter hoc dñs farinā et oleariū
multiplicauit. p^{ro} quod dñs intelligi q^{uod} panipes magis pascit
elemosinarios q^{uod} ecōtra Tercio elemosina sive opus misere-
ricordie in morte elemosinariū custodit et aiam eius cu^m cla-
ritate ad regnum celoz perducit. **Ut Ambro. Sola
misericordia comes est defunctoz. Q^{uod} bonus q^{uod} necessa-
rius morienti comes elemosina noli ergo talē famulūm di-
mittere vel talem aduocatuz postergū relinquere. sicut illi q^{uod}
res suas auare retinentes nihil in vita sua q^{uod} manus propri-
as paupibus distribuūt. si l^es sūt illi q^{uod} postergū vult porta/
relicernā. cum dicat. **E**cclī. amico tuo. i. xpo vel anime tue
vel pauperi. ne dicas vade et reuertere et cras dabo tibi. cū
statum possis dare. **Uuod diues a (quo petitur ele-
mosina) debet considerare tria. Primo q^{uod} eam petit. q^{uod} ipse
met dñs deus in tantū dilexit paupes q^{uod} quicq^d pauperi fe-
ceris. ppter amorē suū reputat sibi factum. **D**at. iij. Quod
vni ex minūmis his fecisti. mihi fecisti. pent ergo elemosi-
nam q^{uod} pauperē suū dñs. a quo diues in oratione quotidīa/
na petit regnūz. et ideo cum pauperi negat elemosinā diues
timere debet q^{uod} deus nō exaudiat cum cum petit ab eo reg-
num celoz. dicit em^{ph} pucr. xxi. Qui obtutrat aurē ad clamo-
rem paupis. et ipse clamabit et non audiet. Secdo habet di-
ues cōsiderare qd petit deus qn^o elemosinā in suis pauperi-
bus petit. petit vti^m non nostr^z sed suum. et ideo ingratus ē
valde deo: q^{uod} pauperi negat necessariā elemosynā cum deci-
bis dei habeat abundāter. et hoco cōsideravit **D**anid qui pri-
mo **P**aral. xxix. dixit. Tua sūt oia dñe et que de manu tua
aceperimus dedimus tibi. petit reuera q^{uod} pauperē suuz deus
non ad dandū sed mutuandū. nec ad triplum sed ad centu-
plum vsluras. **U**n^o Aug. O bō quid fenerans homini. fene-
rare deo vsluras et centuplum accipias et vitam eternaz pos-
fidebis. Et idcirco nimis est ingratus: q^{uod} ad tales vsluras nō
vult comodare deo: ad quales mutuares iudeo vel sarace/****

b iij

no. **P**ro his omnibus karissime thesauroſa tibi pauperes
in celo tanq; in tuto loco. opera misericordie faciendo. non
in terra. cor auari est quaſi fouea ſine fundo. et quo plus heci
pit plus concupiſcit. vt nunq; videatur impleta. **J**uxta illud
Eccl. septimo. Quanis nunq; implebitur pecunia. Attende
q; cor ſequitur theſaurum. ve autem illi qui in terra theſau-
rifat. qui per pſequens cor ſuum in terra tali periculo exula-
bit illic. ergo dicit **A**ristotomus. Congrega ſubſtantiam tu-
am vbi patriam tuam habes. qui em collocat theſauruz ſu-
um in terra non habet quid ſperet. quid enim accipiet in ce-
lo vbi nihil habet reponitum. illud ſoluz tuuz reputa qd pau-
peribus erogati. non enim ſunt hominis bona que ſecum
deſerre non poꝛeſt. vt inquit Ambroſius. Nihil tantuſ com-
mendatur q; miſeratio charitatis. non memi me legiſſe ma-
la mortuim qui libenter exercuerit opera pietatis.
Et Leo papa. Ad dominum integros fructus premittit a
quo nunq; pauper triftis recessit. tanta eſt virtus miſericor-
die vt ſine illa alie virtutes (ſi ſint) prodeſſe non poſſunt. q;
uis enim quis fidelis ſit. caſtus et sobrius et maioriſbus ali-
is virtutibus preditus. ſi tamen miſericors non eſt miſeri-
cordiam non inueniet. **H**ec in fauorem pauperum de vi-
tuſibus elemosine et operum miſericordie dicta ſufficiant.
Nunc ad propositum redeamus: Qui non accipit crucem
ſuam et ſequitur me non eſt me dignus. Ita crux peniten-
tie cito eſt aſſumenda in tempore iumentiſis. quia tunc ho-
mini magis prodeſt. et deo magis placet. **J**uxta illud Eccl.
ſecundo. Memento creatoris tui in diebus iumentiſis tue
Item dicit idem. Fili ne tardes conuerſi ad dominum ihe-
ſum christum. et ne differas de die in diem. ſubito enim ve-
niat eius ira. et in tempore vindictae diſperdet te. **S**ed con-
tra hoc ſalubreſ sapientis conſilium dyabolus immittit ho-
mini malam ſpem longioris vite dicens. iumentis eis: viues
et facies penitentiam et ibis ad confeſſionem. multi nimis
credunt iſti aduocato. quia repromitunt ſibi longa vita. p/
ponentes ſe in ſenectute emendare. quos mors repentina ra-
pit et damuantur. **U**nde dicitur Eccleſiaſtici viiiſimo/

nono capitulo: Repromissio nequissima multa perdit. **E**s ergo notandum qd talis reprimissio dyaboli longioris vi te et senectutis penitendi nequam est. quia contra ius et rationem. Nequor. quia contra ipsum peccatorē. **S**ed nequis sima. quia contra dei bonitatem. qd sit neqz. et contra ius et rationem apparet tribus exemplis. **P**rimū est. quia qui habet decem asinos et totū imponeret debiliori. faceret cōtra iusticiam et rationem. sic ille qd totum onus penitēcie pccatorum que commisit in quatuor etatibus. adolescētia. iuuentute. virilitate. et senectute. vult soli senectute imponere quando iam debilis est et non potest laborare. talis mereatur maledictionem. sicut dicit zacharie pmo capitulo. **M**a ledictus homo qui habet in grege suo masculum et immolat debile domino. sic ē ille qui fortitudinem sue etatis transiit et debilitatem senectutis sue proponit īmolare deo. **I**si doris qui tempus congruum penitentie perdit frustra ante dei ianuam cum precibus venit. **S**ecundum exemplum est qui non posset leuare minus onus quando multo fortior est et potentior. et veller illud leuare quādo multo maius esset et ipse debilior factus fuisset. merito stultus et iniustus reputaretur. sic est de illo qui onus peccatorū et penitēcie qn do minus est et ipse fortior. scilicet in iuuentute nō vult portare et credit melius portare quādo onus erit augmentatuz et ipse debilior factus est. et assimilat isti stulto de quo in visitaspatruz dicitur qd scindebat ligna et de illis faciebat sarcinam et postea temptabat leuare. et cum videbat qd nō poterat defacili portare. iterum scindebat alia ligna et apponebat ad sarcinam et postea temptabat et quanto plus ponderabat tanta plura addebat. **H**ic faciunt peccatores quādo primo sumunt pondus peccatorum et penitentie statuz deponunt. et peccata peccatis addunt. Quia sicut inquit beatiss. Gregorius. Peccatum quod per penitentiam non deletur moris suo pondere ad aliud trahit. **T**ercium exemplum. Ille qd per totā vitam suā cum magnis custodibz parat sibi domū rbi non intenderet morari vlo modo et domū quaz opat et cupit perpetuo habitare destrueret pro posse suo. ta. b. iiiij.

lis aperte facere contra rationē et merito stultus et infamis
debet reputari. sic etiam est: peccator qui usq; ad mortem
differt conuerti. ipse enim p totam vitam suam parat domū
suam in inferno: cum tamen nullo modo velit ibi habitare
ideo tineat sententiam Pauli dientis Qui facit contra cō
scientiam edificat ad gehennam. Secundo q ista longi
oris vite promissio nequior sit cōtra ipsum peccatorem appa
ret per duo exempla Primum est: quia qui plus se diligenter in
firmum q̄ sanum. seruū q̄ liberum. nihil habentem q̄ omni
um bonorū participem. talis iniquis esset contra scipsum. ta
lis est peccator qui tardat agere penitentiam. quia plus dili
git se esse in peccato quod est infirmitas spiritualis vel po
tius mors dicenda est. vel intantū peccator impius est con
tra scipsum eo q̄ magis se diligit mortuum q̄ vivum. seruū
q̄ liberum. malū q̄ bonum Unde dicit Johānes in sua ca
nonica. Qui facit peccatum seruū est peccati. Et Augusti
nus Bonus homo (etia si seruit) bonus est. malus homo
(etia si regnat) famulus est et seruus. sed qd est peius tor do
minor fuius quot vicioz. Secundum exemplū Ille qui de
beret magnam pecuniā ad usuras que cresceret quotidie
nec posset persoluere et tamen tardaret quātum posset talis
homo facheret contra scipsum. sic est in proposito morari in
peccatis quantum debitum currit ad usuras. quanto ho
mo diutius fuerit in peccato tanto plus soluet de pena Apo
calipf. deūmas sexto Quātum se glorificauit in deliciis fuit.
tm date ei tormentum et luctum: Tercio q ista promissio
longioris vite sit nequissima quia contra dei bonitatem api
paret per tria exempla Primum est: quia si aliquis iuuenis
dominum suuz (cui seruire et obedire tenetur et a quo omnia
bona sua haberet) per totam vitam suam impugnaret et ini
mico domini sui seruiret et obediret. et postea senio cōfectus
in fine vite sue velle domino suo obedire et seruire. et suum
seruitū ei offerret iniquis contra dominū suum esset nec
multum tale seruitū domino suo placeret. sic est peccator
qui peccando offendit deum et seruit inimico dyabolo in iu
uentute sua. et in senectute pponit seruire deo oīpotenti. Se

cundū est si aliq's receperisset dona maxima a domino suo ad
multiplicandum et lucrandum et q' ip'e deberet habere lu-
crum superflue expenderet et p' nihil daret in contemptu dñi
impie ageret et cōtra curialitatē dñi sui ingratus esset. sic ē
peccator q' corpus et aliam. sensus anime vires corporis. tpa
lia bona spaciuz vite et alia multa magna beneficia recepit
a deo et omnia ista expendit in cōtumeliam creatoris peccādo
multipl'r apteq' faciendo cōtra bonitatē dei. De aia quippe
que tradita est nob̄ a deo q'si thesaurus p̄ciosus. sic d' Grego
rius. *Ue mibi si talentū mibi traditū in animā meā neg-
ligenter seruauerero. que p̄cioso sanguine agni incōtaminati
appreciatur.* De tempore dicit idem Grego. Non est tem-
pus tibi impensum quod nō a te exigeret qualiter expensum
fuerit. Tercū exemplū est. si est aliq's seruus dispensator bo-
noz alicuius dñi q' bonū panem et bonum vinū et meliora
cibaria daret extraneis et inimicis dñi sui. et dñs suo daret
de pane corrupto et de fufure ad comedendū et etiā de pu-
tridis carnib' et piscibus. daret quoq' ei ad potandū de vi-
ni sui secibus impie a geret et contra dñm suū. Sic est pecca-
tor illud quod pulchritus et melius est de vita sua. id est in-
ventutum et fortitudinē suam dat mīndo et dyabolo q' sunt
inimici xp̄i. et qd̄ peius est. i. noūissimū vite sue pponit deo
suo dare. nō sic faciebat David cū dicebat. Fortitudinem
meā custodiā. ad seruendū tibi. et Eccl. ait. Noli affer-
re dño feces senectutis sed vinū libaminū floride inuentu-
tis. et de peccatorib' pīnam differentib'. Hec ait Gregor⁹.
*Satis alienus est a fiōe q' ad agendū pīnam tempus senec-
turis expectat. cum nullū diem vite sue in sua habeat pote-
state: idcirco iuxta consilium Isidori. Festinare debet vñus
quisq' ad deum penitendo dum potest. si dum potest nolue-
rit oīno cum voluerit tarde non possit. Iḡil festina ad peni-
tentiam carissime ne tardaueris ut non cum fatuis virginī
bus finaliter excludaris.*

De contemptu et odio mundi
Capitulum quartum.